

ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΗ ΑΝΟΙΧΤΟ!

Από τον
Ιγνάτιο Καϊτεζίδη*

Το γεγονός πως το προσφυγικό ζήτημα στην Ελλάδα δεν φιλοξενείται με την ίδια συχνότητα στις πρώτες σελίδες των εφημερίδων δεν σημαίνει ότι έχει λυθεί. Αντιθέτως, συνεχίζει να υπάρχει σε περισσότερες από μία διαστάσεις και να αποτελεί ένα σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα για τη χώρα μας. Παρά τις πρόσφατες δηλώσεις, εν μέσω των γερμανικών εκλογών, για τη δυνατότητα απορρόφησης προσφύγων και τις θεωρητικές υποσχέσεις των Ευρωπαίων αξιωματούχων, η πραγματικότητα αποδεικνύεται πολύ διαφορετική.

Υπάρχει ακόμη έντονος σκεπτικισμός για το αν το κύμα των προσφύγων θα περάσει τις πύλες της κεντρικής και της ανατολικής Ευρώπης και κάθε πρωτοβουλία για την επίλυση του θέματος γίνεται σε περιβάλλον κλειστών συνόρων. Κάτι που δύσκολα θα αλλάξει, αν ληφθεί υπόψη το γεγονός πως πολλές νέες πολιτικές ηγεσίες χρησιμοποίησαν την ανάσχεση των προσφύγων ως βασικό στοιχείο της εκλογής τους.

Το ρεπορτάζ της «Handelsblatt» μόνο αισιόδοξο δεν είναι, όταν κάνει λόγο για νέο

προσφυγικό χάος που απειλεί την Ελλάδα: Χιλιάδες άνθρωποι «αποκλεισμένοι» στη χώρα χωρίς προοπτική επανεγκατάστασης, με εύθραυστη ψυχολογία από την ταλαιπωρία μηνών, τις συνθήκες υγιεινής, τις ανεπαρκείς υποδομές και φυσικά την έλλειψη ελπίδας. Ενδεικτικό της απόγνωσης τους είναι πως θα προτιμούσαν «να πεθάνουν στις πατρίδες τους», παρά να ζουν φυλακισμένοι στην Ελλάδα», όπως μεταφέρει ο επικεφαλής της μονάδας ψυχικής υγείας της οργάνωσης Γιατροί Χωρίς Σύνορα.

Η τραγική εικόνα συμπληρώνεται από καταγγελίες για βιασμούς και κακοποίηση, κυρίως στην Τουρκία και στις άλλες χώρες διέλευσης, χωρίς να λείπουν περιστατικά βίας και στη χώρα μας. Οι δήμαρχοι των νησιών θεωρούν πως η μεταφορά προσφύγων στην ηπειρωτική Ελλάδα θα μπορούσε να εκτονώσει την κατάσταση, ωστόσο πρόκειται μάλλον για μέτρο διαχείρισης, παρά λύσης του προβλήματος.

Την ίδια ώρα και, παρά τη συμφωνία Τουρκίας - Ε.Ε. (δεν διανύουν και τις καλύτερες σχέσεις τους), οι ροές συνεχίζονται αμείωτα. Οι βάρκες πηγαίνουν και η είσοδος προσφύγων είναι μεγάλη, αφού τον Ιούνιο ήρθαν 2.000 πρόσφυγες, τον Αύ-

γουστο 3.600 και τον Σεπτέμβριο 5.000. Να θυμίσω πως περίπου 10.600 κάτοικοι είναι το μέγεθος μιας επαρχιακής πόλης, όπως το Αστρος, τα Καλάβρυτα, η Μύκονος. Αρα σε τρεις μήνες, ήρθε στα νησιά μας μια πόλη προσφύγων, για να προστεθεί στις πολλές που ήδη βρίσκονται εδώ.

Και, βέβαια, με αυτόν τον ρυθμό που προστίθεται κάθε χρόνο στη χώρα μας, σύντομα θα προστεθούν μια Ζάκυνθος, μια Αλεξάνδρεια, μια Πτολεμαίδα. Προφανώς, λοιπόν, το πρόβλημα συνεχίζεται.

Και ο ρυθμός με τον οποίο έρχονται είναι συντριπτικά μεγαλύτερος από τον ρυθμό που προωθούνται σε άλλες χώρες. Κανένας, επίσης, δεν διασφαλίζει πως όσοι έρχονται είναι πρόσφυγες πολέμου και όχι λαθραίοι μετανάστες. Συνεχίζουμε να είμαστε μια χώρα ανοχύρωτη, συνεχίζουμε να σηκώνουμε το βάρος ενός προβλήματος που δεν αφορά μόνο εμάς. Και, βέβαια, η επίκληση του χειμώνα που έρχεται δεν μπορεί να είναι η λύση του σοβαρού αυτού προβλήματος.

νουμε το βάρος ενός προβλήματος που δεν αφορά μόνο εμάς. Και, βέβαια, η επίκληση του χειμώνα που έρχεται δεν μπορεί να είναι η λύση του σοβαρού αυτού προβλήματος.

*Δήμαρχος Πυλαίας - Χορτιάτη, αντιπρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών της ΚΕΔΕ

Ο ρυθμός άφιξης
είναι συντριπτικά
μεγαλύτερος
από τον ρυθμό
προώθησης

